

mindeligvis disse Kedler af Konduktørerne, af Togpersonalet. Det er allerede i og for sig ubehøvet; thi for det første er det et stort Arbejde at lægge paa de Mennesker, at de samtidig med, at de ved Vintertid skulle gaa uden paa Toget og billettere, skulle passe Varmeledningen. Disse Følk komme opvarmede ud, og de udsættes derved for Forkølelse, og blive saaledes mindre oplagte til ogsaa Arbejde. Men i og for sig ligger der ogsaa en Fare deri. Jeg har saaledes paa een Dag set 2 Personer af Togpersonalet komme til Skade, idet den ene ved Frastriming af Slangen paa Stationen i Randers fik hele Ansigtet skoldet, og den anden fik sin ene Arm sladet paa Stationen i Struer. Naar to saadanne Ulykkestilfælde kunne hændes paa een Dag, saa kan det ogsaa forudsættes, at noget lignende vilde kunne ske paa en Station, hvor der er mange Mennesker til Stede, og hvor altsaa ikke blot Væseningspersonalet, men ogsaa Publikum er udsat for Fare. Det forekommer mig derfor, at disse smaa Maskiner maa komme ind under Loven paa en eller anden Maade. Det er rimeligvis ved Kniberi fra Finansudvalgets Side, at der ikke er stillet et tilstrækkeligt Antal Kedelpassere til Raadighed, men jeg mener, det er ubetimeligt. Jeg finder, at det paa den ene eller den anden Maade maa komme ind i Loven, at der dertil ogsaa skal benyttes maskinhyndige Følk, eller Følk, som ere kendte med Dampkedlers Pasning. Maaaffe jeg maa benytte Lejligheden til at sige, at i § 7 staar der: „Den, som forestaar Pasning af en Dampkedel, maa, saa længe Kedlen er i Brug, ikke have stadig Betsættelse uden for de Rum, hvori Kedlen og Maskinen ere anbragte“. Allerede det tyder paa, at den Slags Kedler heller ikke egne sig til Pasning af Togpersonalet. Det er dette Forhold, jeg her særlig vil fremdrage.

Endelig har man ved Afslæggelsen af den Prøve, som er foreslaet i Forslaget; søgt at gøre Afdgangen hertil saa let for vedkommende som muligt. I Motiverne til Lovforslaget er det fremhævet, at for at lette Afdgangen til Prøven, er denne „tænt afholdt ved forskellige tekniske Skoler omkring i Landet, nemlig i København, Slagelse, Nykøbing p. F., Odense, Aalborg, Aarhus og Rolding, hvilke Skoler antages at være villige til at yde deres Medvirkning ved Prøverne“. Jeg vil henstille, om det ikke vilde være heldigt for at lette Afdgangen saa meget som muligt til denne Prøve, at denne kunde afholdes, om ikke ved samtlige tekniske Skoler i Landet, saa dog overalt,

hvor der undervises i Maskinlære, og det sker jo som Regel i de tekniske Skoler i de større Købstæder. Det er jo nemlig dog forbundet med en Del Omkostninger til Rejse, Ophold paa Stedet o. s. v., naar vedkommende skulle til en anden By for at aflægge en Prøve, der dog lige saa godt kunde aflægges i den By, hvor vedkommende opholder sig. Jeg vil derfor henstille, at der kommer en Tilføjelse i Loven om, at Prøven ogsaa kan aflægges ved de tekniske Skoler, som ere villige til at yde deres Medvirkning hertil, naar Undervisningen ved disse er saadan, at vedkommende Fabrikinspektør antager, at en fyldestgørende Undervisning kan faas der. Med disse Ord vil jeg ogsaa anbefale Forslaget.

Brun: Ogsaa jeg vil gerne give dette Lovforslag min bedste Anbefaling. I Fjor, da vi i Udvalget forhandlede Lovforslaget om Tilsyn med Dampkedler paa Landjorden, kom det jo netop frem under Udvalgets Arbejde, hvor nødvendigt det var, at der var et saadant ansvarligt Personale ved Pasningen af de efterhaanden meget talrige Dampkedler, der findes i Landbruget. At man den Gang ikke kunde slutte sig til det fremsatte Forslag, var fordi man mente, det vilde paalægge Landbruget alt for store Øre, og at det vilde være vanskeligt at skaffe Maskinpassere til Beje. Som Forslaget nu foreligger, forekommer det mig, i Modsetning til det ærede Medlem for 10de Kredts (K. Sjørgensen), at Landbruget neppe vil kunne rejse nogen større Indvending imod det; thi det Minimum af Fagkundskab, som her forlanges, er en rimelig Fordring, naar en Kedel skal kunne passes tilfredsstillende. Som Forholdet nu er paa Landet og særlig i Mejerierne paa mange Steder, er det saaledes, at den, som skal passe Dampkedlen, ogsaa skal passe Centrifugen eller andre Maskiner, ligesom han paa Gaarde, hvor der jo findes Knuseværker og Møller etc., som slet ikke ligge i samme Rum, men undertiden endog langt fra Dampkedlen, ogsaa skal passe dem. At det under saadanne Forhold absolut er forkasteligt og galt ikke at stille større Fordringer end nu til Pasning af Kedler, forekommer mig klart, og naar den ærede Regering mener nu at kunne foreslaa, at det kun skal forlanges af en saadan Passer, at han har været 3 Maanedes under et jagtlyndigt Tilsyn og har lært enten af en Maskinpasser af 1ste Klasse eller af en anden efter Fabriktilsynets Skøn tilstrækkelig kyndig Mand, saa mener jeg, at Landbruget ikke kan stille nogen større Indvending derimod.